

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4C/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202948
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3615202948.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Boženu Brinčíkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8 proti žalovanej J. R., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, o zaplatenie 777,36 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 360 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 360 € od 21.04.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 103,80 €, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 777,36 € od 04.06.2012 do 20.04.2015, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 103,80 € od 21.04.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 0,95 % ročne zo sumy 673,56 € od 21.04.2015 do zaplatenia zastavuje.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

IV. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa ako právny nástupca pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding a.s. podanou žalobou domáha proti žalovanej zaplatenia sumy 777,36 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 4.6.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril 5.1.2012 zmluvu o pôžičke č. 6110494, za základe ktorej poskytol žalovanej finančné plnenie vo výške 1 122,60 €. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v 60 mesačných splátkach po 18,71 €. Z uvedenej zmluvy žalovaná nič neuhradila. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, dňa 25.5.2012 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaná dlžné splátky neuhradila.

2. Súd uznesením z 19.11.2015, č. k. 4C/59/2015-23 pripustil zmenu žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s. a na jeho miesto vstúpil do konania ako žalobca Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2015.

3. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

4. V prejednávanej veci tunajší súd ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č. k. 4C/59/2015-35 z 11.2.2016, ktorým žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu premlčania žalovaného nároku a žalovanej náhrady trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č. k. 5Co/194/2016-55 z 15.2.2017 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd poukázal na to, že tunajší súd neposudzoval premlčanie pohľadávky žalobcu podľa § 103 prvej vety Občianskeho zákonníka, aj keď tak urobiť mal vzhľadom na to, že z obsahu zmluvy o poskytnutí pôžičky uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ani zo všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy nevyplývalo, že by si strany dohodli možnosť zaplata celú pohľadávku, t.j. zročnosť celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky a tak možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pôžičky. Podľa odvolacieho súdu bol predčasný záver súdu prvej inštancie, ktorý mal za to, že nezaplata prvej splátky splatnej 20.2.2012 spôsobilo zročnosť celého dlhu. Zdôraznil, že je potrebné doplniť dokazovanie, a to buď vyžiadanim od oboch strán sporu upozornenia, ktoré predchádzalo predžalobnej upomienke a ak tento dôkaz nebude k dispozícii, inými dôkazmi. Aj keď v prípade spotrebiteľských zmlúv zákon ukladá súdu skúmať premlčanie ex offa, skutkové okolnosti vedúce k záveru o premlčaní by mala preukazovať tá strana, ktorej je premlčanie na prospech. Tým však nie je dotknuté ustanovenie § 295 CSP. Záverom uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť otázku premlčania, zaoberať sa tým, či vyhlásenie predčasnej splatnosti právnym predchodcom žalobcu bolo v súlade so zákonom a teda, či bolo platné, prípadne posúdiť platnosť samotnej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou a naplnenie zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a po vyhodnotení týchto skutočností opätovne vo veci rozhodnúť a zároveň rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania tak, ako predpokladá ustanovenie § 396 ods. 3 CSP.

6. Žalobca dňa 20.3.2017 doručil súdu späťvzatie žaloby v časti o zaplata sumy 103,80 €, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 777,36 € od 4.6.2012 do 20.4.2015, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 103,80 € od 21.4.2015 do zaplata a úroku z omeškania vo výške 0,95 % ročne zo sumy 673,56 € od 21.4.2015 do zaplata. Ďalej sa domáhal voči žalovanej už len zaplata sumy 673,56 € (splátka 4. až 39., každá po 18,71 €), úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 673,56 € od 21.4.2015 do zaplata a náhrady trov konania. Taktiež zdôraznil, že predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Odkázal na aktuálny právny názor Súdneho dvora EÚ v rozsudku z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej.

7. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie (§ 177 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Právneho zástupcu žalobcu na pojednávanie predvolal s tým, aby predložil súdu upozornenia predchádzajúce predžalobnej upomienke zo dňa 25.05.2012 na preukázanie skutočnosti, neuhradenie, ktorej splátky by malo byť dôvodom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a aby predložil súdu príp. iné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti, ako aj predložil doklady o tom, že si právny predchodca žalobcu a žalovaná dohodli možnosť zaplata celú pohľadávku, t.j. zročnosť celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky a tak možnosť vyhlásenia mimoriadne splatnosti pôžičky. Právny zástupca žalobcu žiadne doklady, ani dôkazy súdu nepredložil. Žalovanú súd predvolal s tým, aby na pojednávaní predložila všetky upozornenia, výzvy a upomienky, ktoré jej boli doručené právnym predchodcom žalobcu v súvislosti s nesplácaním pôžičky. Žalovaná súd žiadne doklady nepredložila. Sporové strany, ako aj právny zástupca žalobcu sa napriek riadne doručenému predvolaniu pojednávania nezúčastnili. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil svoju neprítomnosť, súhlasil s tým, aby bola vec prejednaná a rozhodnutá v jeho neprítomnosti, ako i v neprítomnosti jeho právneho zástupcu. Žalovanej bolo predvolanie doručené riadne a včas, svoje neúčast na pojednávaní neospravedlnila ani nepožiadala o odročenie pojednávania. Za tejto situácie súd vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní 21.3.2017 v neprítomnosti sporových strán, ako aj právneho zástupcu žalobcu.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, najmä žaloby, zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 6110494, predžalobnej upomienky z 25.5.2012, potvrdenia o doručení predžalobnej upomienky, prehľadu splátok a úhrad, všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), čiastočného späťvzatia žaloby a zistil, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 5.1.2012 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v celkovej sume 600 €, ktorú sa zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 18,71 € spolu s celkovými nákladmi pôžičky vo výške 522,60 €, t. j. celkom sumu 1 122,60 €. Podľa bodu 6.2 VOP, ako súčasť zmluvy o pôžičke, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom mesiaci, ak nie je uvedené inak. Podľa bodu 6.4 VOP je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení

zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Ďalšie údaje týkajúce sa poskytnutej pôžičky boli v zmluve uvedené nasledovne: ročná úroková sadzba: 32 %, RPMN: 32 %, priemerná hodnota RPMN: 45,66 %, celkové náklady spotrebiteľa: 522,60 €, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 1/2017.

9. Z predžalobnej upomienky z 25.5.2012 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú k úhrade všetkých splátok jednorazovo do 3 dní od doručenia upomienky, a to v sume 1 128,21 € z dôvodu, že žalovaná pôžičku riadne a včas nesplácala. Upomienka bola žalovanej doručená 31.5.2012.

10. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná si neplnila svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, pričom doposiaľ právnomu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi neuhradila žiadnu sumu.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ a písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákon o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

15. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“) v znení účinnom od 1. 5. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

21. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 1. 2013 (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Dňa 20.3.2017 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 103,80 €, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 777,36 € od 4.6.2012 do 20.4.2015, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 103,80 € od 21.4.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 0,95 % ročne zo sumy 673,56 € od 21.4.2015 do zaplatenia, preto súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP v tejto časti konanie zastavil. Predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy 673,56 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 673,56 € od 21.4.2015 do zaplatenia.

26. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobou je dôvodný, avšak nie v celom rozsahu. Súd vychádzal z toho, že dňa 5.1.2012 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou k uzavretiu zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Súd považoval predmetnú zmluvu za zmluvu o spotrebiteľskom úvere upravenú v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere napĺňa znaky aj zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka (čo je aj daný prípad), je potrebné použiť Obchodný zákonník ako všeobecný predpis voči zákonu o spotrebiteľských úveroch. Právna úprava spotrebiteľského úveru obsiahnutá v zákone o spotrebiteľských úveroch a právna úprava zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka sa navzájom nevylučujú. Predmetná zmluva má taktiež charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca zmluvu uzatváral v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná je v nej identifikovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Zo zmluvy nevyplýva a žalobca v konaní ani netvrdil opak.

27. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 ustanovuje náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať, pričom neuvedenie vybraných z nich (zrejme tých najpodstatnejších) ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd po posúdení zmluvy uzavretej medzi stranami sporu zistil, že v nej chýba údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z dikcie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľskom úvere (náležitosť zmluvy formulovaná ako „výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, nie ako „výška, počet a termín splátok“) je zjavné, že každá zo zložiek splátky (istina, úroky, poplatky) má byť vyčíslená samostatne. Zo zmluvy musí byť zjavné, akú

časť tej - ktorej splátky pripíše dodávateľ na úhradu istiny, akú časť na úroky a akú časť na poplatky. Uvedený údaj má spotrebiteľa ešte pred podpisom zmluvy informovať o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu túto náležitosť neobsahuje, keďže obsahuje len uvedenie výšky splátky ako celku (18,71 €). Z takejto súhrnnej splátky nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivkej splátky predstavuje splátka na istinu úveru, koľko na úroky a koľko na poplatky. Pre absenciu tejto náležitosti sa spotrebiteľský úver, ktorý poskytol právny predchodca žalobca žalovanej, považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd s poukazom na čl. 2 ods. 2 CSP rozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudok sp. zn. 7Sžo/61/2015 z 28.6.2016, rozsudok sp. zn. 3Sžo/19/2012 z 12.3.2013), odvolacích súdov (napr. rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/228/2014 z 22.10.2014, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/692/2015 z 31.5.2016, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/127/2015 z 20.4.2015, rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 11Co/11/2015 z 25.8.2016, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/396/2013 z 12.2.2014), od ktorých nemá dôvod sa odkloniť. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, na ktorý poukazoval žalobca, Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký neposkytuje výklad vnútroštátneho práva. To poskytujú vnútroštátne súdy. Aj keď predmetný rozsudok poukazuje na existenciu nesúladu medzi znením smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľskom úvere, pre vnútroštátny súd je záväzným vnútroštátnym právom. Smernica je nielenže iba prameňom práva EÚ sekundárnej povahy, ale je záväzná iba pre členské štáty, nie pre fyzické a právnické osoby. Pokiaľ jej vnútroštátny súd nemôže priznať ani priamy (v zásade vylúčený v sporoch medzi jednotlivcami), ani nepriamy účinok (čo v danom prípade nie je vzhľadom na to, že výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľskom úvere je jasný a súdnou praxou dlhodobo aplikovaný), nemôže ani v kontexte citovaného rozsudku Súdneho dvora EÚ prívodiť odklon od už ustálenej judikatúry.

28. Na to, aby sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, postačuje absencia čo i len jednej z náležitostí uvedených v § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to, že súd zistil absenciu jednej z týchto náležitostí, z dôvodu hospodárnosti konania sa existenciou ďalších náležitostí v zmluve, resp. ich správnosťou už nezaoberal.

29. Keďže z uvedených dôvodov sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutej sumy úveru (v danom prípade sumy 600 €) po odpočítaní toho, čo žalovaná už vrátila, žalovaná právne predchodcovi žalobcu ani žalobcovi doteraz neuhradila žiadnu sumu. Čistá splátka úveru pritom predstavuje sumu 10 € (= 600 € : 60 splátok). Keďže predmetom konania po späťvzatí žaloby zostalo len zaplatenie 4. až 39. splátky pôžičky, súd vyhovel žalobe žalobcu v časti o zaplatenie sumy 360 € (4. až 39. čistá splátka, každá po 10 €) a zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 360 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

30. S poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 1.5.2014 súd preskúmal žalobcom uplatnený nárok po späťvzatí aj vzhľadom na jeho možné premlčanie. Premlčanie však posudzoval vo vzťahu ku každej splátke samostatne z dôvodu, že nemohol akceptovať žalobcom vyhlásenú predčasnú splatnosť celého dlhu. Postup žalobcu, keď žiadal od žalovanej predžalobnou upomienkou z 25.5.2012 okamžitú úhradu všetkých splátok / celej dlžnej sumy / jednorazovo, súd vyhodnotil ako postup v rozpore s ustanoveniami zmluvy o úvere vrátane VOP a Občianskym zákonníkom. V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len vtedy, keď to bolo dohodnuté. Zo zmluvy o úvere, ako aj z VOP však nevyplýva žiadne dojednanie oprávňujúce právneho predchodcu žalobcu resp. žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu a žiadať o zaplatenie celej dlžnej sumy jednorazovo. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť mal súd za to, že k predčasnej splatnosti celého dlhu tak, ako to tvrdil žalobca, nedošlo. Aj keby bola medzi sporovými stranami táto možnosť dohodnutá, listina predložená žalobcom - predžalobná upomienka zo dňa 25.05.2012 nie je relevantnou výzvou podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že predtým ako dodávateľ vyhlási predčasnú splatnosť celého dlhu, musí upozorniť spotrebiteľa na právo žiadať zaplatenie všetkých splátok jednorazovo v prípade, ak spotrebiteľ v lehote 15 dní od doručenia tejto kvalifikovanej výzvy neuhradí svoj súčasný dlh. Až po uplynutí tejto 15 dňovej lehoty môže dodávateľ vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu a žiadať o jeho zaplatenie. Z oznámenia právneho predchodcu žalobcu z 25.5.2012 však jednoznačne vyplýva, že tento vyhlásil predčasnú splatnosť celého dlhu bez zaslania kvalifikovanej výzvy a iba oznámil žalovanej

už existujúci stav, t. j. že už k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo a vyzval ju na úhradu všetkých splátok jednorazovo, čím jej odňal právo uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Iný listinný dôkaz preukazujúci zaslanie kvalifikovanej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanej žalobca súdu nepredložil, a to ani po výzve súdu. Na základe uvedeného súd s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 1.5.2014 rozhodol, či žalovaný nárok žalobcu je alebo nie je premlčaný. V bode 6.2 a 6.4 VOP bolo dohodnuté, že každá splátka je splatná do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy (t. j. 20.2.2012). Ak bola žaloba podaná na súde 18.5.2015, je zrejme, že nepremľčané zostali len nároky na splátky, ktoré sa stali zročnými po 18.5.2012, teda všetky splátky od 4. splátky. Na základe uvedenej skutočnosti súd nezistil premlčanie žalobcom uplatneného nároku /po čiastočnom po späťvzatí žaloby/.

31. Keďže žalovaná sa neuhradením každej zo splátok dlhu riadne a včas dostala s každou splátkou do omeškania, patrilo by žalobcovi právo na úrok z omeškania vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej - ktorej nepremľčanej splátky, počnúc 21.5.2012 (pre 4. splátku) a končiac 21.4.2015 (pre 39. splátku). Nakoľko však ide o sporové konanie, súd nemôže žalobcovi priznať viac, než čoho sa sám domáhal a preto mu súd priznal úrok z omeškania až od 21.4.2015 v súlade so žalobným návrhom. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k 21.4.2015 bola 0,05 %. Výška úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak bola určená vo výške 8,05 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 360 € od 21.04.2015 do zaplatenia.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože v prejednávanej veci mal žalobca i žalovaná približne rovnaký úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.